

I Lønningsloven af 2den Juli 1870 findes den Bestemmelse, at det for de af Medhjælpssummer Lønnede Bestillingsmænd kan bestemmes, at der skal affortes indtil 5 pCt. i deres Lønninger for at anvendes til Forsørgelse for dem og deres Efterladte, saaledes at de nærmere Regler fastsættes af Finansministeren ved et Regulativ. En saadan Ordning blev truffen og Reglerne fastsatte ved et Regulativ af 19de November 1870 med Tillæg, navnlig Tillæget af 13de Mai 1871, foranlediget ved Lov om Anvendelse af Lønningsafdrag for forskellige Bestillingsmænd af 1ste April 1871, hvorefter Lønningsafdraget til Bestillingsmændenes egen Alderdomsforsørgelse skal kunne indsættes i Statskassen til Forrentning med 5 pCt. aarlig. Ifølge de saaledes givne Forskrifter anvendes for den ugifte Bestillingsmand det hele 5 pCt.s Lønningsafdrag enten til Opsparing i Statskassen eller til Sikring af en paa ubestemt Tid opsat Livrente eller Kapitaludbetaling fra Livsforsikrings- og Forsørgelsesanstalten af 1871, og for den gifte Bestillingsmand Halvdelen af Lønningsafdraget paa en af nævnte Maader som Alderdomsforsørgelse for ham selv og den anden Halvdel til Forsørgelse af hans eventuelle Efterladte ved Overlevelsesrente for hans Hustru eller ved egentlig Livsforsikring.

Disse Bestemmelser om tvungen Selvforsørgelse indeholde formentlig et saa væsentligt Gode for Bestillingsmandsklassen, at man maa tilraade at opretholde dem ved Lønningslovens Revision. Men paa den anden Side maa det fremhæves, at et Beløb af kun 5 pCt. af Lønningen til saadan Anvendelse er for ringe, og da selvfølgelig især naar Vedkommende er gift, og der saaledes kun kan anvendes $2\frac{1}{2}$ pCt. til hans egen Alderdomsforsørgelse og $2\frac{1}{2}$ pCt. til Forsørgelse for hans eventuelle Efterladte. Men da man paa ingen

Maade tør foreslaa at forhøje Afdraget ud over 5 pCt. som hidtil, har man foreslaaet, at der af Statskassen skal kunne til samme Diemed tilskydes for hver Bestillingsmand en ligesaa stor Procentandel af hans Lønning, som den, der affortes i den, og man skal i saa Henseende henvise til, at der allerede findes et Præcedens for dette Forslag dels deri, at der igennem Finanslovene bevilges et Tilskud til Alderdomsforsørgelse for det egl. Theater og Kapels Vedkommende, beregnet delsvis i Forhold til Lønningerne, dels i Loven af 15de Mai 1875 om Lønninger ved Fyrværset, hvorefter der af Statskassen ydes 5 pCt. af de lovbestemte Lønninger til Anvendelse i det heromhandlede Diemed, idet man kun med Hensyn til sidstnævnte Lovbestemmelse skal tilføje, dels at man, som bemærket, maa anse 5 pCt. af Lønningerne for at være utilstrækkeligt, dels at det har sin Betydning, at et saadant ekstraordinært Tilskud betinges af, at Bestillingsmanden selv udbeder et tilsvarende Beløb.

Med Hensyn til den finansielle Betydning af dette Forslag skal man oplyse, at indenfor Omraadet af Loven af 2den Juli 1870 (Udenrigsministeriets Lønningslov af 17de Juli 1870 har ingen tilsvarende Bestemmelse) er Lønningsafdrag ikke bragt til Anvendelse paa Assistenterne i Justitsministeriet, Indenrigsministeriet (med Undtagelse af Matrifulskontoret) samt Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet, fordi disse Assistentposter alle maa betragtes som blotte Overgangsstillinger til Embeder med Pensionsret. Som Følge heraf udgjør for Liden det aarlige Afdrag af samtlige Lønninger indenfor Omraadet af Loven af 2den Juli 1870 kun 7,518 Kr. hvoraf 5,748 Kr. til Alderdoms- og 1,770 Kr. til Enkeforsørgelse.